Súd:	Okresný súd Trnava
Spisová značka:	40C/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2120204372
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 01. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Kamila Nagyová
ECLI:	ECLI:SK:OSTT:2025:2120204372.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sp. zn. 40C/29/2020

Okresný súd Trnava v konaní pred sudkyňou Mgr. Kamilou Nagyovou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, B., zastúpená advokátom Mgr. Petrom Kupkom, so sídlom Hlavná 23, Trnava, proti žalovanému: D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. XXX, zastúpený LEGARTUM s. r. o., so sídlom Hrachová 16B, Bratislava, IČO: 47 252 332, o ochrane osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Sp. zn. 40C/29/2020

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 3.300 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobkyni sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Sp. zn. 40C/29/2020

1. Žalobou doručenou súdu dňa 01.06.2020 sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej 10.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že žalovaný od začiatku mesiaca júl 2019 do začiatku mesiaca november 2019, na rôznych miestach v okrese Trnava napriek výslovnému nesúhlasu a zákazu dlhodobo prenasledoval žalobkyňu ako svoju bývalú družku takým spôsobom, že ju proti jej vôli neustále niekoľkokrát denne kontaktoval telefonicky, mailovou formou, ako aj prostredníctvom sociálnych sietí z rôznych čísiel na jej mobilný telefón s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, po zablokovaní telefónnych čísiel zo strany žalobkyne si zabezpečil ďalšie SIM karty s novými číslami a žalobkyňu následne kontaktoval prostredníctvom nich, ak žalobkyňa na jeho volania nereagovala, kontaktoval ju prostredníctvom mobilných aplikácií Messenger a WhatsApp, kde obsahom správ ju vulgárne urážal, vyhrážal sa tým, že bude vyhľadávať jej prítomnosť a kontaktovať ju, pokiaľ sa mu neozve, že ju bude hľadať, že by si zaslúžila rozkopať hlavu, pričom počas daného obdobia jej poslal okolo 5.000 správ, taktiež sa opakovane niekoľkokrát do týždňa zdržiaval, ako aj prespával v motorovom vozidle pred jej bydliskom na E. H. G. XX I. B., naposledy dňa 23.10.2019 v čase okolo 23.00 hod., žalobkyňu opakovane vyhľadával i v mieste jej zamestnania v Penzióne J. v obci J. G. XXX a vyžadoval si vzájomnú komunikáciu, ďalej vyvolával do

zamestnania žalobkyne a zisťoval informácie o žalobkyni, pričom svojim konaním u žalobkyne vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatne zhoršil kvalitu jej života sústavným narušovaním práva žalobkyne na ochranu súkromia a nevyžiadaným kontaktovaním (ďalej opísaný skutok len ,,trestný čin" alebo ,,skutok"). Žalovaný bol odsúdený za vyššie uvedený skutok, ktorým spáchal prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, a to rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 15T/12/2020 -253 zo dňa 30.03.2020 (právoplatný dňom 30.03.2020). Žalobkyni vznikla v príčinnej súvislosti s trestným činom morálna škoda, resp. nemajetková ujma. Jednalo sa teda zo strany žalovaného spáchaním trestného činu o neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobkyne podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len ,,OZ") v spojení s § 124 TZ. Trestným činom bola neoprávnene zasiahnutá integrita osobnosti žalobkyne, bol zasiahnutý jej súkromný život, bola znížená dôstojnosť žalobkyne, a bolo ohrozené aj jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Žalobkyňa utrpela závažnú ujmu vo svojom súkromnom, pracovnom a rodinnom živote. Trestný čin zasiahol práva žalobkyne chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Primerané zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia by v tomto prípade nebolo postačujúce. Žalobkyňu musel voziť do práce a späť otec žalobkyne. Dochádzalo až k extrémnym situáciám, keď otec žalobkyne musel pre správanie žalovaného dávať pozor na žalobkyňu a sprevádzať ju do práce jazdou za jej vozidlom. Žalobkyňa sa nemohla sústrediť na prácu. Žalobkyňa mala strach zo žalovaného. Keď žalovaný prišiel za žalobkyňou do práce, tak sa žalobkyňa roztriasla. Žalobkyňa bola v neustálom strachu z možnej prítomnosti žalovaného. Žalovaný vynadal žalobkyni v práci. Často sa museli z dôvodu správania žalovaného prijímať prevenčné opatrenia v mieste výkonu práce žalobkyne. Žalovaný žalobkyňu dlhodobo sledoval. Žalovaný zobral žalobkyni telefón v kaderníctve a odišiel. Žalobkyňa trpela nechutenstvom k jedlu a nespavosťou, čo pretrvávalo aj v čase blížiaceho sa prepustenia žalovaného z väzby. Žalobkyňa dokonca zvažovala aj odsťahovanie zo Slovenskej republiky. Nervozita žalobkyne sa prenášala aj do vzťahov k jej rodine a do pracovných vzťahov. Právo žalobkyne na ochranu osobnosti bolo porušené protiprávnym zásahom, ktorého následky nie je možné úplne odstrániť len morálnou satisfakciou, pretože žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na jej osobnosti. Vzniknutá trauma žalobkyne je z jej života prakticky neodstrániteľná. S prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy, ktorá je daná mierou intenzity zásahu a časom trvania nepriaznivého následku, sa preto žalobkyňa touto žalobou domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 a 3 OZ). Je bez akýchkoľvek pochýb, že nečakaným, šokujúcim správaním žalovaného, došlo k tak závažnému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, spočívajúceho v obmedzení jej súkromného a rodinného života, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôže byť namieste. Protiprávne konanie žalovaného, ktorého dôsledkom bol stav, keď žalovaný u žalobkyni vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatne zhoršil kvalitu jej života sústavným narušovaním práva žalobkyne na ochranu jej súkromia– zásahom do osobnostnej súkromnej sféry žalobkyne, je bezpochyby takým z porovnateľných aspektov pre priznanie práva na nemajetkovú ujmu v peniazoch, aký § 13 ods. 2 OZ predpokladá. Následky tohto zásahu do súkromia žalobkyne, sú nereparovateľné, náhrada nemajetkovej ujmy poskytnutá v peniazoch, ktorá žalobkyni vznikla, môže aspoň takto prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu. Uvedené je napokon aj jej zmyslom. Keďže z hľadiska prostriedkov na ochranu už nie je možné použiť upustenie od neoprávneného zásahu alebo odstránenie následkov uskutočneného zásahu, do úvahy prichádza len táto možnosť, a to primerané zadosťučinenie v peniazoch. Trestným činom došlo u žalobkyni k zásahu do jej emocionálnej sféry a k neodvrátiteľnému, neodčiniteľnému, mimoriadne významnému, veľmi citlivému a hlbokému zásahu do práva na ochranu jej súkromia a jej rodinného života ako aj jej pracovného života.

2. Žalovaný sa vyjadril dňa 07.07.2020 a uviedol, že nesúhlasí s uplatňovaným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy. V zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka „Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch." Z dikcie uvedeného ustanovenia vyplýva, že nemajetkovú ujmu v peniazoch možno priznať v prípade, ak: a) by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, a ak b) bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Žalovaný ma za to, že predmetné podmienky na priznanie nemajetkovej ujmy splnené v danom prípade nie sú. Ohľadom podmienky - zníženia vážnosti v spoločnosti, v zmysle ustálenej judikatúry zásah do osobnosti občana je takým konaním, ktoré z hľadiska vzťahu občana k ostatným spoluobčanom ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že došlo k ohrozeniu jej postavenia v spoločnosti a v danej súvislosti zároveň nepredložila v konaní žiaden relevantný dôkaz. I napriek tomu, že skutková podstata, resp.

dôvody uznania viny žalovaným v trestnom konaní nie sú meritom tohto konania, žalovaný považuje za potrebné uviesť, že k uzavretiu dohody o vine a treste v trestnom konaní došlo len z toho dôvodu, aby bol žalovaný čím skôr schopný udržať chod svojho podnikania, a najmä z dôvodu, že chcel byť čím skôr v prítomnosti svojho maloletého syna. K samotným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú uvedené v žalobe, žalovaný uvádza, že v prípade, ak by žalobkyňa mala naozaj zo žalovaného strach, nie je potom možné logicky odôvodniť správanie sa žalobkyne, ktoré smerovalo k návratu do spoločnému vzťahu so žalovaným, a to aj v čase, v ktorom malo dochádzať k údajnému prenasledovaniu, t. j. mesiac júl 2019 až november 2019. V prípade, ak by došlo k takému zásahu do dôstojnosti či vážnosti osobnosti žalobkyne, potom konanie žalobkyne, ktorým navrhovala žalobcovi, aby spolu opäť začali intímny vzťah, je nelogické a odporujúce vyjadreniam žalobkyne. Možno sa len opodstatnene domnievať, že predmetné, podľa žalovaného nevysvetliteľné správanie sa žalobkyne, mohla zapríčiniť skutočnosť, že žalovaný ukončil dvojročný vzťah so žalobkyňou. Žalobkyňa sa zároveň dozvedela o milostných pomeroch žalovaného s inými ženami, ktoré pretrvávali aj počas ich pomeru. Pocit krivdy žalobkyne teda mohol spôsobiť predmetné konanie žalobkyne, ktoré viedlo až k podaniu tejto žaloby. Žalovaný totiž ešte v júni 2019 požiadal žalobkyňu, aby sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, nakoľko vo vzťahu ďalej nechcel zotrvať, pričom ešte koncom augusta 2019 mala ísť žalobkyňa so žalovaným na spoločnú dovolenku. Skutočnosť, že žalobkyňa mala záujem o návrat do spoločného vzťahu so žalovaným preukazuje vzájomná písomná komunikácia žalobkyne so žalovaným, ktorú žalovaný v konaní súdu predloží, ihneď ako bude mať vzájomnú komunikáciu k dispozícii. Žalobkyňa ďalej v žalobe uvádza a svoj nárok opiera o tvrdenie, že „často sa museli z dôvodu správania žalovaného prijímať prevenčné opatrenia v mieste výkonu práce“. Aj tieto tvrdenia žalobkyne sa nezakladajú na pravde a jedná sa iba o nepodložené a účelové tvrdenia žalobkyne. V prípade, ak aj dôjde k zásahu do osobnosti fyzickej osoby, čo však v danom prípade žalovaný výslovne popiera, je potrebné pri aplikácií sankcií dodržiavať zásadu primeranosti. Zásada primeranosti znamená, že sankcie možno použiť len v poradí ako uvádza zákon, bez ohľadu na to, akej sankcie sa domáha dotknutá osoba. Peňažne zadosťučinenie má miesto len v prípade, že primerané morálne zadosťučinenie sa nejaví ako postačujúce, pričom súd je povinný vo svojom rozhodnutí sa podrobne vysporiadať s otázkou, z akého zákonného dôvodu uprednostnil peňažnú satisfakciu pred morálnou. Žalovaný má na základe vyššie uvedeného za to, že okrem nedôvodnosti samotného uplatňovaného nároku, nie je relevantná ani uplatňovaná výška 10.000 eur náhrady nemajetkovej ujmy. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch zákon ustanovuje dve zákonne kritéria: 1. závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy, pričom sa predpokladá, že čím závažnejšia bude táto ujma čo do svojho rozsahu, trvania a dôsledkov, odstrániteľnosti a pod., tým bude vyššia jej náhrada v peniazoch, 2. okolnosti, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby. Z uvedeného vyplýva, že pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súd prihliada nielen na závažnosť vzniknutej ujmy, ale súčasne zvažuje okolnosti, za ktorých malo dôjsť k porušeniu práva. Toto kritérium je určené všeobecne, aby sa súdu umožnilo prihliadať na najrôznejšie momenty, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby, a ktoré aj prípadne takýto neoprávnený zásah ovplyvnili resp. podnietili. Žalobkyňa nielen že nepreukázala závažnosť vzniknutej ujmy, ale ani samotnú existenciu ujmy. Zároveň všetky žalovaným uvedené okolnosti preukazujú, že konanie žalobkyne je účelové s cieľom spôsobiť žalovanému ujmu na majetku.

3. Žalobkyňa na výzvu súdu uviesť ďalšie skutočnosti doplnila, že popiera, že by jej konanie smerovalo k návratu do spoločného vzťahu v období júl 2019 až november 2019. Popiera, že by navrhla žalovanému, aby spolu opäť začali intímny vzťah a popiera, že dôvodom na podanie žaloby bol pocit krivdy žalobkyne spôsobený tým, že žalovaný ukončil dvojročný vzťah so žalobkyňou a že sa dozvedela o milostných pomeroch žalovaného s inými ženami. Tvrdenia žalovaného nie sú pravdivé. K poukazovanej spoločnej dovolenke, ktorá sa mala uskutočniť koncom augusta 2019 uviedla, že na uvedenú dovolenku odmietla ísť.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 19.11.2020 uviedol, že vyjadrenie žalobkyne sa zúžilo výlučne na popretie skutkových tvrdení žalovaného. Preto doložil komunikáciu so žalobkyňou v dňoch 08.09.2019, 09.09.2019, 19.09.2019, 01.10.2019, 02.10.2019, 07.10.2019, ktorá je podľa názoru žalovaného bežná, ničím výnimočná, nevybočuje zo štandardu a nie je z nej zrejmý žiaden strach žalobkyne.

5. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktorom po prednese žaloby a vyjadrenia žalovaného k prednesu vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, výsluchom žalovaného, výsluchom svedkov - rodičov žalobkyne – J. B. a K. B., výsluchom svedkýň bývalej kolegyne L. M. a svedkyne

N. L., bývalej kolegyne a kamarátky žalobkyne, spisovým materiálom Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/12/2020 vrátane vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, odbor kriminálnej polície ČVS: ORP-1560/1-VYS-TT-2019, ako aj ostatným spisovým materiálom na vec sa vzťahujúcim a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

6. Žalobkyňa vypovedala, že sa chcela rozísť so žalovaným, keďže už nechcela zostať vo vzťahu. Rozišla sa, ale nie v zlom. Myslela si, že jej nebude ubližovať. Vtedy to celé začalo. To, že sa s ním po rozchode ešte stretla, tak po domnienke, že zostanú kamaráti. Žalovaný tlačil na to, aby sme sa ešte stretli. To, čo nasledovalo po úplnom prerušení komunikácie, bolo pre ňu to najhoršie. Chodil za ňou do práce, kvôli tomu aj zatvárali o hodinu skôr, teda o 22.00 hod., keďže žalovaný končil o 22.00 hod. v posilňovni. Čakával ju pred prácou, vypustil jej pneumatiky na aute, o čom natočil aj video. Denne jej volával 150 x a v tom čase je poslal 5.000 správ cez sociálne siete alebo emailom. Správy, ktoré predložil žalovaný do konania, sú vytrhnuté z kontextu. Keď bola v práci, chcela s ním komunikáciu rýchlo ukončiť, preto mu odpísala. Dokonca písal aj jej nadriadenej, aby mu poslala rozpis mojich služieb a mohol ju tak kontrolovať. Pri odchode z práce musela volať otcovi, ktorý bol neraz svedkom toho, ako ju žalovaný prenasledoval pri jazde domov. Mala z toho problémy v práci, keďže sa ťažšie sústredila, nočné mory a aj teraz, keď ho má vidieť, je jej zle a vôbec jej to nie je jedno. K udalosti v kaderníctve uviedla, že tam prišiel za ňou, aby si neurobila hanbu, išla sa s ním rozprávať von, on ale následne vošiel do kaderníctva so zámienkou, že si ide zobrať vodu, z kabelky jej vytiahol mobil. telefón, večer bol po telefón jej otec, ale medzitým stihol žalovaný zmeniť všetky jej prístupy do sociálnych sietí tak, že stratila akýkoľvek prístup na emailové kontá a kontá na sociálnych sieťach. Spolu s rodičmi navštívili aj rodičov žalovaného, ktorí o ničom nevedeli, ale pozorovali zmeny v jeho správaní. Nevedeli, že napríklad spáva pred ich bytovkou. S týmto ich oboznámili, oni ju požiadali, aby sa s ním nestretávala. Stretla sa so žalovaným ešte raz v nádeji, že jej dá už pokoj. Musela ukončiť pracovný pomer v septembri 2020. Kolegyňa predtým ako odchádzala z práce po skončení smeny, chodila kontrolovať, či sa tam nenachádza žalovaný. Stretla ho aj pred domom, kde býva. Preto rodičia taktiež chodili kontrolovať, keď odchádzala, či sa tam nenachádza. Jej rodičia v tom čase stavali dom a obávali sa, či žalovaný niečo nepoškodí, ak podá trestné oznámenie. Keď podala trestné oznámenie, mala strach. Poslal jej raz správu, že ak ju nebude mať on, tak nikto a na sociálnej sieti si umiestnil svoju fotografiu so zbraňou. Žalovaný si zaplatil aplikáciu na sledovanie jej aktivít na sociálnych sieťach a na sledovanie polohy mobilu. Tiež si myslí, že jej niekde umiestnil GPS, keďže vždy, keď išla von, vedel, kde sa nachádza a s kým, hoci to nikto nemohol vedieť. Raz vykopol aj vchod do bytovky, alebo inak sa dostal do vnútra a nechal jej tam ružu, bála sa vychádzať z domu. Raz sa dokonca zjavil z tmy, keď vychádzala a prespával pred bytovkou každý druhý alebo tretí deň. Veľmi sa obávala, keď išla na verejnom priestranstve, stále sa obzerala a to aj potom, ako bol vzatý do väzby. Veľmi dlho trvalo, kým sa prestala obzerať za seba. Z väzby jej písal listy, hoci som si myslela, že ak bude vo väzbe, všetko sa skončí.

Na otázky PZ žalobkyne žalobkyňa uviedla, že pre konanie žalovaného nejedávala, nesústredila sa v práci, nemohla spať, mala nočné mory a tie má aj doteraz, keď sa dozvedela o pojednávaní. V prítomnosti žalovaného sa bála o svoj život, žalovaný bol náladový, poslal jej video ako ju miluje a hneď na to video, v ktorom jej vulgárne nadáva. Vzhľadom na toto je nevyspytateľné správanie nevedela, čo môže od neho čakať. Okolie reagovalo na správanie žalovaného veľmi zle, v práci sa ho báli, jej rodičia mali strach o ňu a aj o svoj majetok a aj preto podala trestné oznámenie až neskôr. Čo jej veľmi vadilo, bolo to, že ľudia ju otravovali so správami, kde všade ho videli.

Na otázku: robili ste v dôsledku konania žalovaného nejaké opatrenia pri vašom pohybe, keď ste sa presúvali? odpovedala, že ju vozil hlavne otec. Keď išla z práce svoje auto nechávala na rôznych miestach v Trnave, keď si myslela, že ju neprenasleduje, otec ju na tom mieste vyzdvihol na svojom služobnom vozidle a ráno ju zase k jej vozidlu priviezol. Stávalo sa aj to, že používala pri odchode z práce služobné vozidlo jej zamestnávateľa. Čo sa týka iných opatrení, nechodila von, bezpečne sa cítila len doma. Kolegovia v práci, priatelia všetci jej hovorili, že ho mala udať skôr, že bola sprostá, čo mu dovolila, lebo aj predtým videli, že prišiel za ňou do práce akoby nepríčetný, zobral jej spoza baru mobil, len z toho dôvodu, že meškala alebo mu neodpísala. Radili jej to ukončiť alebo udať žalovaného. Dokonca sa ho báli kolegyne, chodil na jej pracovisko, aj v čase, keď som v práci nebola, nevedeli čo môžu od neho očakávať.

Na otázku: ako dlho trvalo vami popisované negatíva v dôsledku konania žalovaného? odpovedala veľmi dlho, nemohla spať, keď mala ísť na prokuratúru vypovedať alebo aj na dnešné pojednávanie. Mala nočné mory, strach, že jej ublíži alebo jej dieťaťu.

Na otázku: aké boli dôvody vášho stretnutia so žalovaným potom, čo sa začali prejavovať negatíva voči vám? Odpovedala, že bol majetnícky, všetko čo si zaumienil, chcel dosiahnuť. Stretla sa s ním, lebo jej prisahal a sľuboval, že to je posledný krát. Tiež to skúšal na ňu cez svojho syna, ktorého o druhej, o tretej v noci vozil pred dom a posielal jej videá, že môže za to, že jeho dieťa spí v autosedačke.

Na otázku súdu: koľkokrát sa stretla so žalovaným s tým, že ten prisľúbil, že ide o posledné stretnutie? Odpovedala, že naposledy sa s ním stretla v polovici alebo koncom septembra 2019. Nevie presne uviesť, koľkokrát sa s ním stretla potom, čo jej uviedol, že to bude posledný krát. Povedal jej, že zaplatí ľuďom, aby ju kontaktovali cez sociálne siete a vyzvedali o nej informácie. Okrem toho zakladal účty na soc. sieťach na jej meno, písal rôzne blbosti na týchto účtoch a ľudia sa jej potom ozývali. Volal a písal do práce, kontaktoval jej otca.

Na otázky právneho zástupcu žalovaného: rozhodné obdobie ste zadefinovali od júla 2019 do začiatku novembra 2019. Z akého dôvodu ste po týchto vami uvedených okolnostiach, ďalej komunikovali so žalovaným cez WhatsApp, kde ste výslovne súhlasili so stretnutím, komunikácia obsahovala fotku a emotikony? žalobkyňa uviedla: nechcela som byť za zlú. Ak sa niekto vie vcítiť do mojej pozície, vie, že by spravil čokoľvek, aby sa to celé skončilo. Ak som bola v tejto komunikácii milá, tak to vyvracia argument, že som mala byť hysterická. Chcela som len to, aby sa to celé skončilo, čo som si myslela aj pri podávaní trestného oznámenia a aj potom, čo bol vzatý do väzby. Ale aj z väzby ma kontaktoval listami – troma, dva mne a jeden rodičom. Bála som sa, keď ho z väzby prepustili.

7. Žalovaný na pojednávaní dňa 18.10.2021 vypovedal, že to bola hlúposť z jeho strany, bol som slepý, zaľúbený. Na všetky okolnosti kašlal. Nikomu tým nechcel ublížiť, nebol v tom žiadny zámer. Výroky žalobkyne sú prifarbené, účelové. Nie je pravda úplne všetko to, čo tvrdí žalobkyňa a myslí si, že to nebude vedieť preukázať. Na otázky právneho zástupcu žalobkyne žalovaný vypovedal, že nevlastní nič okrem motorového vozidla. Je to Jeep Grand Cherokee, rok výroby 2011, zostatková hodnota je cca 15.000,-- eur. Mesačné výdavky má: výživné na syna vo výške 250 eur, náklady na stravu 400 eur, elektrinu 30 eur, celkové náklady na energie 90 eur (elektrika, plyn), na nič iné nemíňa peniaze, nenavštevuje žiadne podniky. Býva v matkinom byte. Za užívanie bytu neplatí, pomáhajú mu rodičia. Výdavky na mobil 35 eur mesačne, na prevádzku motor. vozidla možno 100 eur mesačne. výdavky na športové aktivity 20 eur mesačne, hygienické výdavky možno 50 eur mesačne. Na otázku, prestali ste so svojím konaním, keď vás o to žalobkyňa prosila a žiadala? Žalovaný odpovedal, pol dňa bola odpoveď chcem sa stretnúť, pol dňa bola daj mi pokoj. Ak by od začiatku vedela čo chce, nič by sa nestalo. Na otázky právneho zástupcu žalovaného, žalovaný uviedol: špecifikujte komunikáciu v rozhodnom období so žalobkyňou časovo cca od júla 2019 do novembra 2019? akým spôsobom s vami komunikovala? - raz komunikovala, potom zasa nie, bola náladová, nerozhodná, neviem, či sa chcela zahrávať alebo či to bolo aj zavádzajúce. Raz sa chcela stretnúť, potom zrazu nie, posielala mi fotky, ako sa fotila v práci.

8. Svedok J. B. vypovedal, žalobkyňa je jeho dcéra, žalovaného pozná. Žila s ním v jednej domácnosti. Od začiatku, keď žili v jednej domácnosti, vnímal, že žalovaný mal dcéru ako majetok, napr. ak išla so mnou, každú pol hodinu si vyhotovovala selfie fotku a potom mu ju musela posielať. Žalovaný poslal dcére viac ako 5.000 správ, čo bolo zdokumentované v trestnom konaní. Žalobkyňa mala problémy psychického rázu, žalovaný ju zatváral doma. Nechcel ju pustiť do práce. Vo vzťahu bolo aj fyzické násilie. Dcéra to spočiatku nechcela riešiť súdnou cestou, nechcela žalovanému robiť zle. Viac krát odišla, ale potom sa vrátila a pokračovalo to ďalej. Išiel za rodičmi žalovaného, aby sa s ním pokúsili porozprávať a upozornil na to, že ak to bude pokračovať, bude to riešiť súdnou cestou. Po rozhovore s rodičmi žalovaného na dcéru tlačil v tom smere, aby to riešila súdnou cestou. Viackrát boli na kriminálnej polícii a spísali záznam, nakoniec to dcéra odmietla podpísať. Chodil ju brať do práce, keď končila v noci, alebo išiel za ňou autom, ak použila vlastné vozidlo, žalovaný sa schovával a potom za ňou vybehol. Ak tam bol, volal jeho rodičom, aby mu dohovorili. Viackrát sa stalo, že dcéra išla z práce, potom ju niekoľko hodín držal pri aute, alebo stál v obchode a nechával jej rôzne odkazy napísané na chodníku. Tiež aj jemu žalovaný posielal veľa videí, v ktorých plakal, uvádzal ako ju má rád a potom akoby seklo a hneď na to posielal videá, v ktorých vulgárne nadával.

Na otázky právneho zástupcu žalobkyne svedok vypovedal, že dcéra stále tvrdila, že žalovaného má veľmi rada. Nechcela situáciu riešiť, keďže bola plnoletá, nemohol ju k tomu donútiť. Začala rapídne chudnúť. Nejedla. Mala psychické problémy a aj pracovné. Žalovaný viackrát prišiel do práce, vyhrážal sa jej pred majiteľkou, dal jej facku. Nesústredila sa. Keď sa k nim prisťahovala, vie, že často sa budila, nespala. Bola nervózna. Viac vie uviesť manželka. Na trestné konanie, ktoré sa viedlo v súvislosti s týmito udalosťami voči žalovanému z hľadiska prežívania, reagovala tak, že bola nervózna. A aj keď sa podalo trestné oznámenie, nebola s tým stotožnená. On sa s dcérou rozprával o celkovej situácii, že to treba riešiť a ukončiť. V tom čase sa dcéra dopravovala do práce tak, že veľmi často ju vozil do a z práce. Ak išla sama, išiel taktiež pre ňu, lebo sa bála, keďže žalovaný ju sledoval. Tiež sa stalo, že zobrali každý svoje auto. Jej auto nechávali na rôznych miestach v Trnave. On ju potom zobral svojím služobným vozidlom, keďže žalovaný toto vozidlo nepoznal. Rodina bola za to, aby sa to ukončilo, bolo to trápenie jej, ale aj ich. Kolegyne jej tiež odporučovali ukončiť to. Keď išla s kamarátkami, žalovaný vždy vedel, kde sa nachádza, keďže ak tam prišiel, žalovaný tam už bol. Medzi kamarátkami jej vraveli, že je hlúpa, že to toleruje, keďže robila tú istú chybu. Viackrát sa k nim nasťahovala na jeden - dva dni a potom išla späť.

Na otázky právneho zástupcu žalovaného, svedok uviedol, že nevie to presne už časovo špecifikovať, ale bolo to tak, že sa rozprával s rodičmi žalovaného, situácia vtedy gradovala. Prenajal byt na jeden mesiac, zaplatil som 600 eur a dcéra tam bola jednu noc, resp. ešte v tú noc odišla k žalovanému. Na otázku, či sa vie vyjadriť, či to bolo v období medzi júlom 2019 a novembrom 2019? odpovedal, že nevie to už presne, nespomína si, ale mohlo to tak byť, keďže to bolo približne v lete. Vedel by to dohľadať cez výpis z účtu alebo nejaké doklady o nájme.

9. Svedkyňa K. B. vypovedala, že žalobkyňa je jej dcéra. Žalovaného pozná, žil s dcérou vyše dvoch rokov. Párkrát sa ním stretli, dcéra zamlčiavala ich vzťah. Postupne prichádzali na to, že nie je harmonický vzťah, že je v ňom agresivita. Dlhšie neprišla domov, asi mesiac, volala jej, aby prišla. Presvedčila ju. Vtedy spozorovala, aké má vo vzťahu problémy. Odvtedy sa začalo peklo. Napádal ju. Zo začiatku, keď sa k nim vrátila, jej priniesol 100 ruží. Potom každý deň ráno bola vo vchode ruža a večer zase vypustené pneumatiky a vyhrážky, bolo to čoraz horšie. Dcéru sa im podarilo presvedčiť, aby išla na políciu, kde až tam sa dozvedeli, ako je to enormné, ako si 149 krát zmenil telefónne číslo. Žalovaný sa objavil tam, kde bola dcéra, napr. s kamarátkami alebo u kaderníčky, kde jej zobral mobil. Dcéra nechcela prvýkrát podpísať podanie na polícii. Potom ju presvedčili druhýkrát, aby to už podpísala. V sobotu, keď ho mali zatknúť, žalovaný poslal dcére video ako sedí v kúpeľni a na ktorom rozpráva, že urobí hrubý koniec, že ju zastrelí. Vytruboval o polnoci a hulákal pod oknami. Vypisoval jej aj z väzenia. Musela si prejsť tým, že sa v noci budila, nespala ráno ani o 04.00 hod. Schudla 12 kg. Do rána sa rozprávali o tom, ako to môže prežiť. Hovorila jej, ako môže dôverovať nejakému mužovi, keď sa jej toto stalo. Otáčala sa na ulici, musela zmeniť prácu, aby ju mala bližšie k bydlisku. Aj teraz sa jej sníva, potom, čo bola tehotná, o tom, čo prežila. Raz v TV, keď sledovali reláciu o partnerskom násilí, kde muž zabil nakoniec partnerku, jej dcéra povedala, že aj ona takto skončí. Nevedeli ako jej môžu pomôcť. Na dom, do ktorého sa presťahovali, kvôli bezpečnosti nainštalovali kamery, aby ju nenapadol zozadu, kde nemali plot.
Na otázky právneho zástupcu žalobkyne, svedkyňa uviedla:

Ako reagovala žalobkyňa na prepustenie žalovaného z väzby? veľmi zle, prežívali to s ňou, nútili ju, aby zostala doma kvôli bezpečnosti. Aj keď bol zatvorený, obzerala sa. Keď sa presťahovali a nemali ešte plot, striehli pri okne a sledovali každé jedno auto, či to nie je on, aj keď vedeli, že má prístup aj k iným vozidlám. Do dnešného dňa to dcéra prežíva.

Musela dcéra robiť aj ďalšie opatrenia kvôli správaniu sa žalovaného? keďže mala problémy v práci, musela ju zmeniť, čakali, kedy otvoria podnik v ich blízkosti, aby to mala do práce 500 m. Predtým pracovala na smeny, do neskorého večera mali uzávierky, končila o jednej alebo druhej hodine rannej. Keď robili inventúru, stalo sa, že ju tri hodiny držal pred domom a v takom skorom rannom čase tam nikto nebol, tak mu sľúbila čokoľvek. Keďže jej kopal do auta, bral kľúče od auta, nechcel ju pustiť.

Ako reagovalo okolie na správanie žalovaného? každý jej chcel pomôcť, hovorili jej, že to pre ňu nedopadne dobre, ak niekto napíše 5.000 sms zo 149 čísiel. Všetci jej hovorili, že musí byť na pozore, dokonca ju upozorňovali, ak ju niekde videli. Žalovaný sa schovával na poli za traktorom. Raz ju zastavil, chcel jej pomôcť jeden pán, ale žalovaný začal hulákať a potom ho presvedčil, že je všetko v poriadku, aby odišiel. Jeho ataky boli čase najmä, ak išla domov v neskoro v noci, správal sa prefíkane. Žiadal druhých, aby mu napísali a vyzvedali o dcére, kde je a čo robí. Mysleli si tiež, že v aute musí mať dcéra

GPS alebo ju žalovaný sleduje, keďže sa niekoľko krát objavil v aute za ňou. Inak si to nevedeli vysvetliť. Susedia v bytovke im hovorili, že niekto je pod vchodom, pýtali sa ich čo sa deje, či je tak zaľúbený. Hanbila sa, keďže ich poznali, dodnes sa pýtajú, či to už skončilo.

Zaznamenali ste aj nejaké iné telesné prejavy u žalobkyne na správanie žalovaného, ktoré ste zachytili? v nedeľu bola u nás, cez okno videla ako 5 x prešlo po ulici neznáme biele auto, presviedčala nás, že to nie je normálne. Chcela, aby to otec preveril. Tiež pred pôrodom jej hovorila o sne, ako ju kope do brucha a ťahá za vlasy a berie jej dieťa. Doteraz má strach, nielen o seba, ale aj o dieťa. Hoci to bol sen, považovala som to za vážne.

10. Svedkyňa L. M. vypovedala, že je to už dávno, vtedy bola žalobkyňa jej kolegyňa, žalovaný stále vypisoval, vyvolával, skôr zatvárali podnik, keď išli z práce, nechával jej na aute kľúče a kvety, vozil sa tam dokola, musel pre prísť pre ňu jej otec.

Na otázky právneho zástupcu žalobkyne svedkyňa uviedla:
Ako často vyhľadával žalovaný žalobkyňu v práci? Každý deň.
Za akým účelom to bolo? Neviem, o čo mu išlo, keď bolo veľa roboty, nemala čas mu vypisovať.
Vstupoval žalovaný aj do priestorov prevádzky? Áno. Čo tam žalovaný robil? Prišiel, bolo vidieť, že je nahnevaný, veľakrát jej zobral telefón z pultu a odišiel. Vynadal, prečo mu nezdvíhala alebo neodpísala.
Ako na správanie žalovaného reagovala žalobkyňa? Bála sa ho.
Ako sa to prejavovalo na žalobkyni? Nesústredila sa na robotu, robila chyby, videla som, že sa trasie, videla som na nej, že nie je ok.
Musel nejakým spôsobom na správanie žalovaného reagovať aj zamestnávateľ žalobkyne? To si nepamätám.
Vyjadrite sa k opatreniam na prevádzke bližšie. Keď sme videli, že sa tam vozí a nebolo veľa roboty, tak sme pozamykali prevádzku, aby tam nevošiel, báli sme sa ho.
Robila nejaké opatrenia aj žalobkyňa? Neviem presne, možno to, že prišiel po ňu otec
Zdôverovala sa vám žalobkyňa ohľadom správania žalovaného, čo prežíva? S niečím áno. Pýtala som sa jej, že keď je doma s ním, ako sa k sebe správajú, ako to medzi nimi funguje, bola do neho očividne zamilovaná a hrala jeho hru - poslúchala ho, všetko mu tolerovala. Viem, že tam bolo aj domáce násilie, chodila do roboty s modrinami, mala na ramene odtlačené prsty alebo bola odretá
Uvádzala žalobkyňa, kto jej to urobil? Áno.
Koho uviedla? Jej priateľa D..
Akým spôsobom žalovaný verbálne komunikoval so žalobkyňou v prevádzke, keď za ňou prišiel? Bol nahnevaný, červený, mal navretú žili na čele. Nebola som veľa pri ich komunikáciách, povedala som, nech si to vybavia mimo pracovnej doby.
Aký dlhý čas trvalo toto správanie žalovaného voči žalobkyni? Neviem, celý čas, čo u nás robila, neviem, ako dlho boli spolu. Viem, že to trvalo celý čas.
Komunikoval žalovaný aj s vami? Málo.
O čom s vami komunikoval? Keď sme zatvorili terasu, hučal na nás cez terasu, aby sme otvorili.
Dokedy žalobkyňa pracovala v tejto prevádzke? Neviem, možno dva roky dozadu, ešte pred koronou.
Zaznamenali ste nejakým spôsobom rozchod medzi žalobkyňou a žalovaným? Neviem, nepamätám si to presne.
Aké bolo správanie žalobkyne po tom, ako ju žalovaný prestal navštevovať v tejto prevádzke? Bola kľudnejšia, sústredenejšia, vysmiatejšia

Na otázky právneho zástupcu žalovaného svedkyňa uviedla:
Ukazovala vám niekedy žalobkyňa SMS komunikáciu so žalovaným? Presne nie, ukazovala mi iba, že má 12 zmeškaných hovorov a 15 prijatých správ.
Obsah správa vám neukazovala? Nie, iba keď tak zriedka niečo napísal, presne všetko mi nečítala.

11. Svedkyňa N. L. vypovedala, že v jeden deň došiel do salónu žalovaný, ona (pozn. súdu žalobkyňa) sa ho strašne bála a svedkyňa robila vlasy žalobkyni, vtedy (žalobkyňa) zavolala otca, lebo jej (žalovaný) ukradol v salóne telefón, a spolu za ním potom išli. Iba pri tejto situácii bola.
Na otázky právneho zástupcu žalobkyne svedkyňa vypovedala:
Akým spôsobom to prebiehalo, keď žalovaný vzal žalobkyni telefón? To som práveže nevidela, lebo som klientke robila vlasy. Prišiel dovnútra a opýtal sa ma, či si môže napustiť vodu, lebo mal niečo s autom.
Ako ste zistili, že zmizol telefón? Poškodená vošla do vnútra, hľadala telefón a nenašla ho v taške.

V akom bola stave, keď to zistila, že jej chýba? Bola dosť roztrasená, hneď volala otcovi.
Neskôr ste niekedy tieto udalosti bližšie preberali? Áno. Vždy bola vystrašená, keď sme o tom dodatočne hovorili.
Robil žalovaný v zariadení ešte niečo iné? Nie, potom boli vonku a tam sa rozprávali, pred salónom.
Mali ste výhľad na nich? Áno.
Bolo ich počuť dnu? Nie, nepočula som ich.
Opíšte neverbálne prejavy? Ona sedela na múriku, fajčila, on si niečo robil v aute a rozprávali sa.
Keď sa vrátila späť dnu, ako reagovala? Zistila, že jej zobral telefón, bála sa.
Viete, čoho sa bála? Bála sa jeho, žalovaného.

Na otázky právneho zástupcu žalovaného svedkyňa uviedla:
Ukazovala vám žalobkyňa niekedy SMS komunikáciu? To si nepamätám.
Stretli ste sa s právnym zástupcom žalobkyne pred pojednávaním? Nie, nikdy som ho nevidela, ani sme spolu nehovorili.

Na otázky súdu svedkyňa vypovedala:
V akom vzťahu ste boli alebo ste so žalobkyňou? Sme kamarátky
Ako dlho poznáte žalobkyňu? Asi 6 rokov
Aká je vaša profesia? Kaderník
Mala žalobkyňa podľa vašich vedomostí aj iné vzťahy pred žalovaným alebo po? Pred si nepamätám, nepoznali sme sa, potom už mala.
Viete uviesť časové rozpätie, kedy žalobkyňa po ukončení vzťahu so žalovaným nadviazala nový partnerský priateľský vzťah? Netuším vôbec.

Na doplňujúce otázky právnych zástupcov strán sporu svedkyňa vypovedala:
Zdôverovala sa vám žalobkyňa o vzťahu so žalovaným? Áno.
Viete to bližšie konkretizovať? Bývali spolu v F., keď sa rozišli, hovorila o tom, že ju bíjaval.
Poznali ste žalobkyňu aj pretým, ako mala vzťah so žalovaným? Áno, ale nie až tak dôverne.
Zaregistrovali ste rozchod medzi žalobkyňou a žalovaným? Moc sme sa vtedy nestretávali Zaznamenali ste nejaké zásadné zmeny v správaní žalobkyne? Bola taká, že málo chodila von, málo sa stýkala s ľuďmi
Preberali ste s ňou niekedy to jej správanie? Nie.
Poznáte z iných zdrojov príčiny, prečo málo chodila von? Nie, iba keď mi hovorila o tej situácii so žalovaným.
Ako na vás pri tom pôsobila? Vždy bola nervózna.
Spomínala Vám niekedy žalobkyňa, že by iniciovala stretnutie so žalovaným? Nie, nespomínala.

12. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15T/12/2020 mal súd preukázané, že obvinený žalovaný, trestne stíhaný za prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360 a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona uzatvoril dohodu o vine a treste, v ktorej žalovaný uznal, že je vinný, že od presne nezisteného času začiatku mesiaca júl 2019 až do presne nezisteného času začiatku mesiaca november 2019, na rôznych miestach v okrese B. napriek výslovnému nesúhlasu a zákazu dlhodobo prenasledoval svoju bývalú družku, poškodenú A. B., takým spôsobom, že ju proti jej vôli neustále niekoľkokrát denne kontaktoval telefonicky, mailovou formou, ako aj prostredníctvom sociálnych sietí z rôznych telefónnych čísiel a na jej mobilný telefón s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, po zablokovaní telefónnych čísel zo strany poškodenej si zabezpečil ďalšie SIM-karty s novými číslami a poškodenú následne kontaktoval prostredníctvom nich, ak poškodená na jeho volania nereagovala, kontaktoval ju prostredníctvom mobilných aplikácií Messenger a Whatsapp, kde obsahom správ ju vulgárne urážal, ako aj sa jej vyhrážal tým, že bude vyhľadávať jej prítomnosť a kontaktovať ju, pokiaľ sa mu neozve, že ju bude hľadať, že by si zaslúžila rozkopať hlavu, pričom počas daného obdobia jej poslal okolo 5000 správ, taktiež sa opakovane niekoľkokrát do týždňa zdržiaval, ako aj prespával v motorovom vozidle pred jej bydliskom na E. ulici číslo XX v B., naposledy dňa 23.10.2019 v čase okolo 23.00 hod., poškodenú opakovane vyhľadával i v mieste jej zamestnania v penzióne Rosenthal v obci J. č. XXX a vyžadoval si vzájomnú komunikáciu, ďalej vyvolával do jej zamestnania a zisťoval informácie o poškodenej, pričom svojím konaním u poškodenej A. B. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatne zhoršil jej kvalitu života sústavným narušovaním jej práva na ochranu súkromia a nevyžiadaným kontaktovaním, teda iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že sa vyhrážal ublížením na zdraví

jemu, vyhľadával jeho osobnú blízkosť a sledoval ho, kontaktoval ho prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jeho vôli a čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe, čím spáchal prečin nebezpečného prenasledovania.

13. Na verejnom zasadnutí dňa 30.03.2020 Okresný súd Trnava schválil dohodu a potvrdil ju vyhlásením rozsudku pod č. k. 15T/12/2020 – 253, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody o výmere 8 mesiacov, s podmienečným odkladom a uložením probačného dohľadu nad správaním obvineného v skúšobnej dobe v trvaní 18 mesiacov. Súčasne súd obvinenému uložil ako súčasť probačného dohľadu obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou A. B. v akejkoľvek forme a povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydlia a jej zamestnania. Poškodená bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko nedošlo k dohode v tejto časti. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.03.2020.

14. Uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 15T/12/2020 – 277 zo dňa 27.08.2020 súd nariadil zničenie vecí, 5 kusov SIM kariet, ktoré žalovaný dobrovoľne vydal dňa 02.11.2019 na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Trnave, odbor poriadkovej polície, keď neprichádzalo do úvahy ich prepadnutie, zhabanie, ani vrátenie a išlo o veci nepatrnej hodnoty, pri ktorých by náklady spojené s ich predajom prevyšovali ich reálnu cenu. Z priebežnej správy o priebehu probácie zo dňa 07.08.2020 vyplynulo, že odsúdený je slobodný, má maloletého syna s určeným výživným v sume 250 eur mesačne, býva v F. a na adrese trvalého bydliska prevádzkuje autoservis, je samostatne zárobkovo činná osoba. Dlhy ani exekúcie podľa jeho slov nemá.

15. Z vyšetrovacieho spisu ČVS ORP-1560/1-VYS-TT-2019 mal súd preukázané, že dňa 09.10.2019 sa dostavila A. B. na Obvodné oddelenie Policajného zboru Trnava za účelom spísania trestného oznámenia pre jej prenasledovanie D. E.. Dňa 31.10.2019 bol vykonaný výsluch žalobkyne, v ktorom o. i. doplnila, že už zablokovala cca 83 neznámych telefónnych čísel, z ktorých bola kontaktovaná D. E.. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave zo dňa 31.10.2019 bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu nebezpečného prenasledovania, uznesením zo dňa 01.11.2019 bolo voči D. E. vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného prenasledovania so zadržaním jeho osoby dňa 02.11.2019 a rozhodnutím Okresného súdu Trnava pod č. k. 1T/78/2019 zo dňa 06.11.2019 o vzatí obvineného do väzby bez náhrady dohľadom probačného a mediačného úradníka. Vo vyšetrovacom spise sú poškodenou doložené správy zaslané od žalovaného cez WhatsApp za obdobie od 12.09.2019 do 06.10.2019, sms z mobilného telefónu zaisteného žalovanému, prepisy telefonátov z mobilného telefónu zaisteného obvinenému z obdobia od 01.07.2019 do 02.11.2019 s pokusmi o telefonát v počte 109, prepis audio nahrávok doložených poškodenou od 12.09.2019 do 04.10.2019, prepis zvukových súborov, ako aj ostatné prepisy a extrakcie komunikácie, v prevažnej miere adresované od žalovaného žalobkyni.
16. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie rozhodol prvým rozsudkom zo dňa 12.07.2023 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom náhrady nemajetkovej ujmy 2.500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne zamietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Na základe žalobkyňou a žalovaným podaného odvolania odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že rozsudok súdu je nepreskúmateľný, absentuje vyporiadanie sa so všetkými relevantnými námietkami a so zdôvodnením úvahy súdu k primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy, ako aj k naplneniu hmotnoprávnych predpokladov odôvodňujúcich priznanie peňažného zadosťučinenia.

17. Súd prvej inštancie umožnil stranám sporu, aby sa príp. vyjadrili k intenciám odvolacieho súdu, k uplatňovanému nároku, k naplneniu či nenaplneniu predpokladov k priznaniu finančného zadosťučinenia a k prípadnej výške peňažného plnenia. Právny zástupca žalobkyne podaním zo dňa 12.12.2024 poukázal na skutkovú vetu obžaloby a tiež vyhláseného rozsudku v konaní vedenom pred tunajším súdom po sp. zn. 15T/12/2020 (uvedené v odseku 12 odôvodnenia rozsudku). Ďalej uviedol, že už zo samotného opisu skutku vyplýva, že v jeho dôsledku bola závažne znížená dôstojnosť žalobkyne, žalobkyni nebolo zo strany žalovaného poskytnuté také primerané zadosťučinenia, ktoré by bolo postačujúce, preto je dôvodným požadovať náhradu nemajetkovej ujmy v uplatnenom rozsahu (10.000 eur). Všetky aspekty neoprávneného zásahu žalovaného do práva na ochranu osobnosti žalobkyne vrátane vzniknutej ujmy boli žalobkyňou precizované v priebehu konania. Už len samotný

strach, ktorý prežívala žalobkyňa v dôsledku skutku, by bol sám i sebe dostatočným dôvodom na priznanie nemajetkovej ujmy. Neospravedlniteľné a šokujúce úmyselné správanie žalovaného, ktoré bolo dokonca trestným činom, trvalo niekoľko mesiacov s dopadom nielen v elektronickej komunikácii, ale aj v mieste bydliska a v zamestnaní žalobkyne, čím boli ešte násobené jeho účinky, čo nepochybne zanechalo v živote žalobkyne výrazné negatívne následky.

18. Na pojednávaní dňa 13.12.2024 právny zástupca žalobkyne poukázal na rozhodovaciu činnosť v rámci trestných konaní s priznávaním náhrady nemajetkovej ujmy, konkr. pri týraní blízkej osoby bola obeti v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 6T/33/2022 priznaná náhrada v sume 5.000 eur. Právna zástupkyňa žalovaného dala do pozornosti súdu uznesenie Ústavného súdu sp. zn. III.ÚS/154/2011 – 15 zo dňa 13.04.2011, v zmysle ktorého Ústavný súd SR prijal záver, že podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je predovšetkým skutočnosť, že morálna satisfakcia sa vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu javí ako nepostačujúca, pričom v dôsledku zásahu musí dôjsť k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osobe a to v značnej miere. Taktiež dala do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod R 29/2001, podľa ktorého má súd za to, že samotná závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je jediným a výlučným kritériom pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení tejto výšky súd musí prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Tieto okolnosti môžu byť významné pri osobe postihnutej ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila.

19. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

20. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

21. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

22. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

23. Podľa § 193 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

24. Z vykonaného dokazovania zisteného skutkového stavu dospel súd k právnemu záveru, že žaloba je dôvodne podaná. Aj keď zákon nedefinuje pojem zásah a ani nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté osobnostné práva, je ním bezpochyby tak aktívne konanie, ako aj pasívne správanie sa (zdržanie sa konania alebo jeho opomenutie), ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmito znakmi sú predovšetkým neoprávnenosť (neoprávneným nie je zásah do osobnostnej sféry, ak sú dané okolnosti vylučujúce protiprávnosť konania, napr. výkon práva, plnenie povinnosti, svojpomoc, nutná obrana či krajná núdza) a objektívna spôsobilosť konania negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených osobnostných práv, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom, musia byť splnené obe vyššie uvedené náležitosti (zásah musí byť neoprávnený a tiež objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach). Zodpovednosť za neoprávnený zásah je založená na objektívnom princípe,

to znamená, že sa popri neoprávnenosti zásahu do osobnosti fyzickej osoby nevyžaduje zavinenie pôvodcu tohto neoprávneného zásahu. Subjektívny prvok zavinenia má však význam pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka v rámci zohľadnenia okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo.

25. Pri uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy musia byť teda splnené predpoklady vzniku zodpovednosti, a to: 1. zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu (nemusí ísť o konkrétne porušenie, postačuje ohrozenie práv), 2. vznik nemajetkovej ujmy, 3. príčinná súvislosť medzi zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy.

26. V predmetnom spore sa žalobkyňa za účelom preukázania priebehu skutku, v ktorom spočíva zásah do jej práva na ochranu osobnosti, odkázala na výsledok trestného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 15T/12/2020. V zmysle ustanovenia § 193 C.s.p. súd je viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin, a o tom, kto ho spáchal. Súd je preto viazaný výrokom o vine, z ktorého treba vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu i skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchateľa. Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody. Rozhodnutie o tom, že bol spáchaný dokonaný trestný čin znamená totiž aj konštatovanie narušenia chránených spoločenských vzťahov a konštatovanie o vzniku určitej ujmy, v tomto prípade nemajetkovej ujmy, ktorej odškodnenie právne predpisy pripúšťajú, ako aj záver o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaní m a uvedenou ujmou. Z uvedeného dôvodu, s poukazom na skutkovú a právnu vetu poňatú do rozsudku, keď žalovaný ako obvinený v trestnom konaní sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za schápaný skutok v znení uvedenom v odseku 12 odôvodnenia tohto rozsudku a uzavrel dohodu o vine a treste, ktorú súd schválil a potvrdil ju vyhláseným rozsudkom sp. zn. 15T/12/2020, mal súd za nesporné, že zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do chránených osobnostných práv žalobkyne a tento zásah bol spôsobilý privodiť ujmu žalobkyni. Žalovaný žalobkyňu ako bývalú priateľku dlhodobo prenasledoval. Prenasledoval ju proti jej vôli, napriek výslovnému nesúhlasu žalobkyne. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala neoprávnený zásah do jej osobnostných práv, keď žalovaný podstatne zasiahol do kvality jej života nesporne v období od septembra 2019 až do zadržania žalovaného dňa 02.11.2019 s následným vzatím žalovaného do väzby, keď žalovaný konal takým spôsobom, že to nielen mohlo, ale aj vzbudilo dôvodnú obavu žalobkyne o jej život, pričom išlo o také konanie žalovaného, ktoré objektívne bolo spôsobilé vyvolať obavu o život či zdravie u každého, kto by bol adresátom prejavov správania sa žalovaného. Z dôkazov doložených žalobkyňou v štádiu vyšetrovania, ako aj z dôkazov zabezpečených orgánmi činnými v trestnom konaní, mal súd preukázané, že žalovaný sa vyhrážal žalobkyni ublížením na zdraví v správach zasielaných cez aplikáciu Whatsapp, ako aj prostredníctvom audionahrávok v danej aplikácii, zasielaním sms správ z rôznych mobilných čísiel/kariet, pričom išlo o správy či zvukové záznamy, z ktorých príkladmo súd vyberá texty zo dňa pred zadržaním žalovaného, t. j. 01.11.2019 o 19:08 hod. „No moja milá A., práve mám teraz za sebu polhodinový rozhovor, ktorý mám nahratý s C. O., si predstav. C., A.. Asi ta odneseme v kazajke rovno do M.. A pokračujem dalej, lebo ta. Nekddo sa tu musí napravit A. a ja to nebudem. Prehnala si to na celej čáre. Toto si už prepískla. Moc daleko si zašla kvôli tvojej vyjebanej, hnusnej plesnivej piči. Fakt. Moc daleko si zašla A.. Trhá mi to srdce, lebo ta naozaj milujem, do piče. Ty kurva skurvená, vyjebaná, chorá. P. aj C. mi pekné veci povyprával. Ty si jebnutá, vážne. Do piče, kokot, mne je zle. Normálne mi je zle z Teba. Ty si taká piča sprostá. A ja som taký kokot, proste, cez to všetko to nevím nemiluvat. Och ty chudera drbnutá. Ty by si mala..., kokot, celý život by som ta miluval. Jebnutá piča, ty ani netušíš, čo si stracila. To už nikdy mat nebudeš, nikdy. Ty si piča.“ Následne žalovaný zaslal 01.11.2019 o 20:09 hod. „A., ja som tak tupý. Že Ťa tak milujem. Že Ti nechcem ubližovať týmto. Ja vím, že si chorá kurva, ale do ví, kolkých si vystrídala okrem C.. Pošlem ci tú nahrávku s „C.“, aby si mi verila, že naozaj už to idem riešiť iným spôsobom. Proste, ja Ťa chcem len vidieť A.. Nič vác, fak mi chýbaš, proste rve mi to srdce. Chápeš? Skús si to uvedomit prosím Ťa.“ Dňa 02.11.2019 o 18:11 hod. žalovaný po predvedení na výsluch na políciu a po tom, čo mu bolo oznámené uznesenie o začatí trestného stíhania a uznesenie o vznesení obvinenia za prečin nebezpečného prenasledovania (zápisnica spísaná na OR PZ v Trnave o 17:12 hod.) zaslal žalobkyni správu „hlúpa piča, hlúpa piča, hlúpa piča, pa pipipipi pipipipiččačačača. Šak ty sa zbadáš kurva krpatá. Raz sa posereš a zahrabeš sa pod zem, zemzemzem.“

27. Žalovaný pri výsluchu pred orgánmi činnými v trestnom konaní vypovedal, že volal žalobkyni asi 2.000 krát a zaslal žalobkyni vyše 5.000 správ v rozhodnom období. Z dôkazov doložených vo

vyšetrovacom spise mal súd preukázané, že išlo o správy obdobného znenia ako aj obdobného rozsahu, ako je uvedené vyššie, a to za obdobie od júla 2019 do začiatku novembra 2019. Z jedného políciou zaisteného mobilného telefónu žalovaný volal žalobkyni od 13.09.2019 do 02.11.2019, teda za 51 dní, 109-krát, pričom žalobkyňu mal označenú v kontakte ako „Jeblina“. Z výsluchov svedkov mal súd preukázané, že žalovaný vyhľadával osobnú blízkosť žalobkyne aj po tom, čo ho približne v polovici júna 2019 (13.-14.06.2019) označila pri jeho neohlásenej návšteve v práci žalobkyne za hajzla (vyjadrenie žalovaného na polícii resp. s označením „kokot“), po tom, čo ho opakovane v správach (aj vulgárne) žiadala, aby ju viac nekontaktoval, aby ju nechal, aby za ňou nechodil. Žalovaný v rozhodnom období práve naopak vystupňoval svoje správanie, sledoval žalobkyňu, kontaktoval ju prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jej vôli a to v neprimeranom rozsahu a neprimeraným spôsobom. Žalovaný dňa 02.11.2019 vypovedal na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Trnave o. i. to, že so žalobkyňou mali vzťah založený na sexe. Dohodli sa na tom, že ona bude jeho upratovačka a šľapka, s tým, že sa môže k nemu nasťahovať, ak s tým súhlasí. Sama sa netajila tým, že mala množstvo chlapov. ... Stále jej prichádzali správy, jedna za druhou, doslova pípal telefón ako samopal, zistil, si píše s niekoľko desiatok chalanov, ktorí reagovali na jej nahé fotky fotené v jeho byte, ktoré im mala posielať... To bolo v auguste 2017... dohodli sa, že ak chce u neho zostať, tak s tým prestane, alebo bude podliehať prísnej kontrole. Tak podliehala prísnej kontrole. ... Začiatkom roku 2019 už začal brať vážne ich vzťah. Bolo to super. Niekedy v polovici júna 2019 prišiel za ňou pozrieť ju do práce a ona úplne bezdôvodne z ničoho nič ho oslovila „čo tu robíš ty kokot? Zmizni odtiaľto!“. Nechápal, čo sa stalo, povedala to úplne bezdôvodne a odvtedy bol už vlastne „kokot vyjebaný“. Potom ju vyhodil a poslal preč, pretože mu nadáva. Zobrala si zopár vecí a išla k rodičom. Jeho to štvalo, pretože mali už vybudovaný vážny vzťah a zrazu t malo skončiť, jednalo sa mu hlavne o syna. Lenže ona bola zatrpknutá... Nedávalo mu to zmysel, čo sa to vlastne s ich vzťahom deje, začal pátrať po tom, čo sa stalo. Chcel prísť na to, prečo ich vzťah skrachoval... Bol zablokovaný, tak si kupoval ďalšie SIM karty, aby sa jej vedel dovolať, možno i 100, každú z nich použil na to, aby ju vedel kontaktovať... Občas mu napísala, že nechce, aby ju kontaktoval, ale väčšinou to boli nadávky až primitívneho charakteru ako blázon. Niekedy mu dokonca zavolala sama a vyplakávala do telefónu, lebo chcela s ním spať, o nič iné jej nešlo. ... Stalo sa, že išiel za ňou autom. Ale nebol ako špión. Vždy vedela, že to bol on a vedela, že ju nejde zabiť. Vedela, že sa chce iba rozprávať.

28. Z vyššie uvedeného mal súd za ustálené, že konaním žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu zo strany žalovaného do ľudskej dôstojnosti žalobkyne, tiež do jej súkromia, a do kvality jej života, pričom toto konanie zasahovalo do duševnej integrity žalobkyne. Keďže sa žalobkyňa domáhala (iba) náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, bolo povinnosťou žalobkyne v rámci svojich tvrdení uviesť, aká ujma jej vznikla. Z tohto bremena tvrdenia pre žalobkyňu vyplýva dôkazné bremeno preukázať skutočnosti svedčiace nielen o existencii zásahu, ale aj na konkrétnych skutkových okolnostiach preukázať, že zásah nielen mohol, ale skutočne vyvolal následnú reakciu (následné reakcie) napríklad v jej rodinnom, pracovnom či inom prostredí. Len ak sú tieto skutočnosti preukázané, môže súd konštatovať, že žalobkyňa uniesla tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

29. Žalobkyňa dokazovala vzniknutú ujmu výpoveďou svedkov a to otca, matky, kolegyne a kamarátky (poňaté do odsekov 8 až 11 odôvodnenia), ktorí uviedli, že žalobkyňa v rozhodnom čase výrazne schudla (12 kg). Obaja rodičia zhodne uviedli, že žalobkyňa trpela nespavosťou. Kolegyňa a kamarátka zhodne popísali prejavy nervozity žalobkyne z komunikácie žalovaného adresovanej žalobkyni, potrebu skracovať čas prevádzky podniku, v ktorom žalobkyňa pracovala. Svedkyne opísali žalobkyňu ako nepozornú v práci, a potvrdili tvrdenia otca žalobkyne, že žalobkyňa v rozhodnom období vyhľadávala opakovane pomoc u otca pri rôznych situáciách, ako bol žalovaným ukradnutý mobil z kabelky žalobkyne u kaderníčky, alebo vozenie žalobkyne do práce a z práce domov dvomi vozidlami. Žalobkyňa podala trestné oznámenie v doprovode otca, dvakrát. Žalobkyňa tiež preukázala, že jej rodičia, s ktorými v danom období žila žalobkyňa v spoločnej domácnosti, mali obavu o život a zdravie svojej dcéry. Otec žalobkyne vypovedal, že aktívne chránil dcéru pred prenasledovaním zo strany žalovaného, vozil ju do práce, keďže i on bol z prejavov správania sa žalovaného presvedčený, že žalobkyni hrozí bezprostredná ujma, a preto sa aj stretol so žalovaným a s rodičmi žalovaného koncom augusta 2019, aby sa „to urovnalo po dobrom“. Súd tak dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala, že z neoprávnených pretrvávajúcich zásahov zo strany žalovaného v rozhodnom období utrpela žalobkyňa (a aj okolie žalobkyne) ujmu v značnej miere na jej dôstojnosti v jej osobnom ako aj v pracovnom živote.

30. Nevyhnutnou podmienkou pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy je, že sa priznanie žiadnej inej formy morálneho zadosťučinenia nezdá s ohľadom na okolnosti prípadu postačujúcimi. Ide o prípad, kedy vzniknutú ujmu nemožno z nejakého dôvodu prostredníctvom žiadnej z foriem morálneho

zadosťučinenia primerane zmierniť. Toto posúdenie je predmetom voľnej úvahy súdu, ktoré ale musí vychádzať jednak z jednotlivých okolností, ako aj z celkovej povahy konkrétneho prípadu. Ďalšou podmienkou je, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo ku zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere. Keďže uloženie zadosťučinenia v peniazoch plní satisfakčnú funkciu, je treba pociťovanie a prežívanie tejto nemajetkovej ujmy hodnotiť vždy objektívne prihliadnuc ku konkrétnej situácii, za ktorej k neoprávnenému zásahu došlo (tzv. konkrétne uplatnenie objektívneho kritéria), ako i k osobe postihnutej fyzickej osoby, hlavne k jej veku a k jej postaveniu (tzv. diferencované uplatnenie objektívneho kritéria). Uplatnenie konkrétneho a diferencovaného objektívneho hodnotenia znamená, že o zásahu do práva na súkromie spolu s priznaním nároku na nemajetkovú ujmu v peniazoch pôjde len vtedy, keď z konkrétnej situácie, za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, ako i s prihliadnutím k záujmom dotknutej fyzickej osoby, možno spoľahlivo vyvodiť, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k jej intenzite, rozsahu a trvania ako závažnú pociťoval každý, nachádzajúci sa na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby. Takto chápané objektívne kritérium vylučuje, aby sa pre hodnotenie, či došlo alebo nedošlo k naplneniu zákonných podmienok podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, stali rozhodujúcimi subjektívne pocity samotnej postihnutej osoby (subjektívne kritérium). Je treba vylúčiť stav, kedy budú za relevantné považované výlučne subjektívne psychické reakcie jednotlivých individualizovaných fyzických osôb, alebo reakcie, ktoré sa môžu často diametrálne odlišovať.

31. Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu, keďže zákon nestanovuje ani rámcové čiastky pre odškodnenie nemajetkovej ujmy. Preto súd musí prihliadnuť okrem závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, tak ako je vyššie uvedené, k naplneniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ale i k požiadavke nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie sa. Vodiacimi parametrami proporcionálne spravodlivého zadosťučinenia je atribút primeranosti, ktorý je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie, inak napriek poskytnutému odškodneniu by sa poškodení mohli naďalej kvalifikovať ako obete porušenia Dohovoru o ľudských právach. Na druhej strane pri zachovaní proporcionality, výška relutárnej (peňažnej) satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia sa žalobkyne a pôsobiť na žalovaného škodcu likvidačne. Rozhodujúcim je preto zvažovanie individuálnych okolností prípadu. Výška náhrady nemajetkovej ujmy musí tiež odrážať všeobecne zdieľané predstavy o spravodlivosti.

32. Judikatúra súdov v oblasti ochrany osobnosti sa zhoduje na primárnom význame vyrovnávacieho charakteru náhrady nemajetkovej ujmy, resp. zmiernení nepriaznivého následku neoprávneného zásahu (keďže nemajetková ujma vzniknutá porušením osobnostných práv sa vo všeobecnom slova zmysle ani nedá odškodniť a rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nemožno exaktne kvantifikovať a vyčísliť). V náleze Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. 1568/09 bol konštatovaný zásah do práva na ochranu osobnosti civilným deliktom a primerané zadosťučinenie označené za jednu z civilnoprávnych sankcií, ktorá má odrádzať rušiteľa chránených osobnostných statkov a jeho možných nasledovníkov protiprávneho konania a byť tak nástrojom prevencie (prisúdená výška náhrady síce nesmie byť pre zodpovedný subjekt likvidačná, avšak musí pôsobiť na zodpovedný subjekt tak, aby sa snažil obdobným zásahom do práva na súkromný život, spôsobený hrubou nedbalosťou svojich zamestnancov, predchádzať a to obzvlášť v situácii, že sa jedná o zdravotnícke zariadenie - nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2844/14 z 22. decembra 2015).

33. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo ku zníženiu dôstojnosti žalobkyne a to v značnej miere, za čo bol žalovaný po uznaní viny a uzavretí dohody o vine a treste aj právoplatne odsúdený. S ohľadom na žalobou uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú žalobkyňa pociťovala v rozhodnom období a ktorú by ako závažnú ujmu pociťoval každý, nachádzajúci sa na mieste a v postavení žalobkyne, pri zohľadnení aj vulgárneho textu vybraných správ žalovaného, dospel súd k záveru, že prípadné uloženie iba povinnosti ospravedlnenia sa zo strany žalovaného žalobkyni, čoho sa však žalobkyňa nedomáhala, by nedošlo k poskytnutiu primeranej satisfakcii žalobkyni. Ako uviedol Krajský súd v Prešove v rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 1Co/25/2018 zo dňa 15.5.2018, na ktoré poukázal i tunajší odvolací súd, tam, kde v dôsledku neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby vznikla nemajetková ujma, vznikajú pre pôvodcu tohto zásahu občianskoprávne sankcie uvedené v § 13 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri aplikácii týchto sankcií je potrebné dodržiavať zásadu primeranosti; prostriedky ochrany uvedené v § 13 Občianskeho zákonníka musia byť primerané povahe zásahu. Zásada primeranosti znamená, že sankcie možno použiť len v poradí, v akom ich uvádza zákon, bez ohľadu na to, akej sankcie sa domáha dotknutá osoba. Pod pojmom primerané zadosťučinenie je potrebné rozumieť morálnu satisfakciu, napr. vo forme ospravedlnenia. V prípade, ak morálne zadosťučinenie nie je v konkrétnom

prípade postačujúce a neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere, môže súd priznať peňažné zadosťučinenie. Takéto peňažné zadosťučinenie môže súd priznať, ak dospeje k záveru, že v konkrétnom prípade došlo ku skutočnému zníženiu dôstojnosti, resp. vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti, pričom tento zásah má značnú intenzitu. Súd musí bezpečne zistiť, že k takémuto zníženiu skutočne došlo. Vykonaným dokazovaním v danej veci bolo nepochybne preukázané, že k zásahu zo strany žalovaného do osobnostnej integrity žalobkyne skutočne došlo, taktiež bolo jednoznačne preukázané, že tento zásah bol značnej intenzity a spôsobil zníženie dôstojnosti a vážnosti žalobkyne v spoločnosti.
34. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že za primerané sa pri zohľadnení individuálnych skutkových okolností tohto sporu javí uloženie povinnosti žalovanému v zaplatení relutárnej náhrady v sume 3.300 eur. Súd prvej inštancie dohľadal rozhodnutia súdov, na ktoré odkazoval odvolací súd v zrušujúcom uznesení a pri značne zjednodušenom zovšeobecnení, pri prepočte podľa aktuálneho kurzu (z českej koruny na euro), a pri nezohľadňovaní inflácie a životných nákladov a teda i hodnoty peňazí za min. posledné tri roky, bolo mechanicky možné ustáliť priznávanie primeraného zadosťučinenia vo vybraných deliktuálnych prípadoch/ skutkových stavoch v predchádzajúcom období orientačne v rozmedzí od 500 eur do 10.000 eur.
35. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo dňa 12.06.2024, sp. zn. I. ÚS 22/2024, o. i. uvádza, že platná právna úprava pritom neustanovuje rozsah (výšku) peňažného zadosťučinenia. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy určuje súd. Pri úvahe o primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch musí súd prihliadať na samotný účel a funkcie tohto inštitútu pri ochrane osobnosti. Názory právnej teórie, z ktorých vo väčšine prípadov vychádza aj doterajšia judikatúra všeobecných súdov v oblasti ochrany osobnosti, sa do značnej miery zhodujú nad primárnym významom satisfakčnej funkcie, t. j. primerane s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, optimálne, a tým účinne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu, keď nemajetková ujma vzniknutá porušením osobnostných práv sa vo všeobecnom zmysle slova ani nedá „odškodniť“ a rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nemožno ani exaktne kvantifikovať a vyčísliť a možno za ňu „len“ poskytnúť zadosťučinenie (satisfakciu). Zhoda však už nepanuje, čo sa napokon prejavuje práve v odlišnom prístupe judikatúry všeobecných súdov, nad prítomnosťou a významom preventívno-sankčnej funkcie, ktorú by výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch mala tiež plniť. V tomto poňatí zohľadňujúcom význam intenzity a miery zavinenia pri určovaní výšky relutárnej náhrady je zásah do práva na ochranu osobnosti civilným deliktom a primerané zadosťučinenie jednou z občianskoprávnych sankcií, ktorá má odradiť rušiteľa chránených osobnostných statkov a jeho možných nasledovníkov od protiprávneho konania a byť tak nástrojom špeciálnej aj generálnej prevencie, čo vyžaduje, aby išlo o sankciu patrične dôraznú a dostačujúcu (primeranú) aj z tohto hľadiska. Ďalej Ústavný súd SR uvádza, že z pojmu primeranosti zadosťučinenia možno vyvodiť, že súdu je daná možnosť postupovať individuálne, hodnotiť a posudzovať okolnosti konkrétneho zásahu, prípadne stanoviť ďalšie kritériá na posúdenie každého prípadu. Súd má teda možnosť voľnej úvahy pre rozhodnutie, či za primerané bude považovať len morálne alebo len finančné zadosťučinenie, prípadne obe tieto formy (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 17/2010 z 10. októbra 2011), uvedené sa nepochybne vzťahuje aj na rozhodnutie súdu o samotnej výške prípadného finančného zadosťučinenia (náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch). Uvedené nie je v rozpore so zásadou proporcionality, ktorá znamená, že čím má chránený záujem v spoločnosti väčšiu hodnotu, tým väčšia suma náhrady môže byť dotknutej osobe priznaná súdom. Poradie chránených záujmov je v európskej právnej kultúre rozvrstvené nasledovne: 1. život človeka, 2. telesná a duševná integrita, 3. ľudská dôstojnosť a osobná sloboda, 4. majetok a nehmotné statky [čl. 2:102 Princípov európskeho deliktuálneho práva (ďalej len „PETL“)].
36. Odvolací súd tiež poukázal na článok dostupný na https://www.pravnelisty.sk/clanky/a554-stalking-trestny-cin-nebezpecneho prenasledovania, v ktorom sa uvádza, že zo samotnej skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného prenasledovania vyplýva, že chráni pred obťažovaním tak intenzívnym, ktoré už ohrozuje psychickú a v niektorých prípadoch aj fyzickú integritu poškodeného, respektíve jeho život. Hranicu medzi tým, kedy už ide o škodlivý prejav správania nie je pritom ľahké vždy jednoznačne stanoviť a k jej prekročeniu môže často dôjsť nenápadným spôsobom, keď prenasledovanie obete postupne naberá na intenzite a až od určitého okamihu sa pre ňu stáva nebezpečným. Celkom určite je však taká hranica prekročená v prípade, keď je z okolností prípadu zrejmá bezvýslednosť snahy prenasledovateľa získať priazeň obete a napriek tomu v jej prenasledovaní neúnavne pokračuje mesiace až roky. Za vytrvalý kontakt prostriedkami elektronickej komunikácie sa pritom považuje hlavne opakované zasielanie nevyžiadaných emailových správ (často s vulgárnym alebo agresívnym obsahom), za-

hlcovanie elektronickej pošty nevyžiadanými správami, najmä distribúcia počítačových vírusov, nevyžiadané volania tak na mobilný telefón, ako aj na pevnú telefónnu linku a podobne.

37. Forma a prípadná výška zadosťučinenia nesmie byť v rozpore so všeobecne zdieľanou predstavou spravodlivosti, t. j. jej priznanie je - nad rámec konštatovania porušenia práva - na mieste iba vtedy, ak by sa z hľadiska všeobecnej slušnosti poškodenému satisfakcia skutočne mala dostať (rozsudok veľkého senátu Najvyššieho súdu ČR z 27. júna 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, R 122/2012). Zhodnotením individuálnych skutkových okolností tejto veci dospel súd k záveru, že priznanie peňažného zadosťučinenia žalobkyni je opodstatneným, a určená výška náhrady utrpenej nemajetkovej ujmy žalobkyne v sume 3.300 eur, aktuálne, nevybočuje z rozhodovacej činnosti súdov. Ako uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo 215/2020 z 31.01.2022, otázka výšky priznanej náhrady nemajetkovej ujmy je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. ... Je na mieste konštatovanie, že vyriešením takto vysoko individuálnej otázky (akou je určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy) sa ani nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax (dovolacieho) súdu. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy postupujú totiž súdy vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach. V takto individualizovanom rámci určovania konkrétnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy, keďže rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nemožno exaktne kvantifikovať a vyčísliť.

38. Kritériu primeranosti priznávanej peňažnej satisfakcie priamo úmerne zodpovedá aplikácia tzv. „statusu obete“ podľa článku 34 Dohovoru o ľudských právach, ktorú objasnil Európsky súd pre ľudské práva v prípade Scordino proti Taliansku v rozhodnutí zo 6. marca 2007 sťažnosť č. 43662/98, ako i v prípade Y. v. Slovenská republika v rozhodnutí z 9. októbra 2007 č. sťažnosti 7205/02. Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že pokiaľ má náprava kompenzačný charakter, jej výška nemusí byť rovnaká, akú by priznal v porovnateľných prípadoch, nesmie však byť zjavne neprimeraná okolnostiam prípadu, pričom pri posudzovaní tejto primeranosti je potrebné zohľadňovať aj životnú úroveň v danej krajine, a tiež to, či priznaná suma nevybočuje z právnej tradície v danej krajine, i to, ako rýchlo sa jej sťažovateľ domohol (JUDr. Andrea Erdősová, PhD., Krátke pojednanie o škodách, ujmách a ich náhradách vo svetle judikatúry súdov vnútroštátnych, českých, Súdneho dvora Európskej únie i Európskeho súdu pre ľudské práva). Ústavný súd Českej republiky zase konštatoval, že pri stanovení výšky čiastky relutárnej náhrady je nutné použiť princíp proporcionality tiež spôsobom, že všeobecné súdy porovnajú čiastky tejto náhrady prisúdené v iných prípadoch, porov. sp.zn. I. ÚS 2844/14.
39. Súd prvej inštancie už v prvom zrušenom rozsudku uviedol, že pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy zohľadnil aj správy z konverzácie žalobkyne z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, adresované žalovanému. Z výhrad odvolacieho súdu k prvému rozsudku súdu prvej inštancie v zásade nevyplynulo nesprávne právne posúdenie veci, preto súd prvej inštancie v tejto časti zotrval na zohľadnení aj značne vulgárnej komunikácie žalobkyne pri určovaní výšky peňažnej satisfakcie, ktorá evidentne zodpovedala teda obom stranám sporu, ako napr. dňa 17.09.2019, kedy žalobkyňa o 22:05 hod napísala žalovanému „pal do pice!! Neozyvaj sa mi!! Nepis mi!! Nevolaj mi!! Nechod za mnou!! Daj mi pokoj ty skurveny ojebavac!! Kurva vyjebana!!“, ako i dňa 20.09.2019 o 18:50:15 hod „Daj mi pokoj ty psychopat!!! Ja sebou uz nikdy nebudem!! Co bolo bolo to uz nikdy nebude!! Rob si co chces a daj mi uz svaty pokoj!!!“, zo dňa 02.10.2019 o 22:55:13 hod „PPa ty kurva hnusna bez sa jebat lahsie si bloknuty vsade a nadobro.. aj to ze si to mal na plane len sa ti nepostavil kokot je super dokaz o tom ze ti mam verit... teraz sa uz mozes jebat kade chces“ či zo dňa 06.10.2019 o 17:11 hod „mozem Ti kluce akurat tak podat alebo ti ich hodim do schranky kym ty budes s kurvu“, a o 17:13 hod „jasnee ojebavac tak jak s tvoju stetku u teba skoda ze si dosiel az rano kurva kurvou ostava a ty si kurva poriadna take kurvy jak si ty sa nemenia “ .
40. Súd prvej inštancie opätovne zhodnotil dokazovaním ustálený skutkový stav veci, zohľadnil podrobne popísané aspekty konania žalovaného, ktoré spočívali predovšetkým v zásahu do duševnej integrity (psychického prežívania) žalobkyne a ľudskej dôstojnosti žalobkyne, ako i do súkromia žalobkyne, a na tomto základe dospel po vykonanom a doplnenom dokazovaní k záveru, že žalobkyni bola na chránených osobnostných právach spôsobená značná ujma, za ktorú jej aj v rámci morálneho nastavenia súčasnej spoločnosti náleží náhrada nemajetkovej ujmy určite v sume 3.300 eur, ktorá suma podľa názoru súdu prvej inštancie plní zároveň funkciu satisfakcie u žalobkyne, ako aj nesie prvok

odstrašenia od prípadného nasledovania prejavov správania sa (odsúdeného) žalovaného verejnosťou a zároveň v uvedenej sume zohľadňuje všetky vyššie uvedené individuálne okolnosti u strán sporu a samotného sporu, pri zohľadnení doterajšej rozhodovacej činnosti súdov v obdobných prípadoch neoprávnených zásahoch do osobnostných práv, ako aj zohľadnenia vývoja časovej hodnoty peňazí, keď hodnota sumy peňažnej satisfakcie priznanej prvým rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 12.07.2023 (2.500 eur) je nižšia ako v súčasnosti, preto súd určil v poradí druhom rozsudku vyššiu sumu peňažnej satisfakcie v prospech žalobkyne (3.300 eur).
41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov a žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal súd nárok na náhradu trov doterajšieho konania (vrátane odvolacieho) v plnom rozsahu, keď výška plnenia, náhrady nemajetkovej ujmy, závisela od úvahy súdu a preto v časti zamietnutia žalobného návrhu v prevyšujúcej časti nebola žalobkyňa pre účel rozhodovania o nároku na náhradu trov konania neúspešná. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Sp. zn. 40C/29/2020
Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trnava.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.